

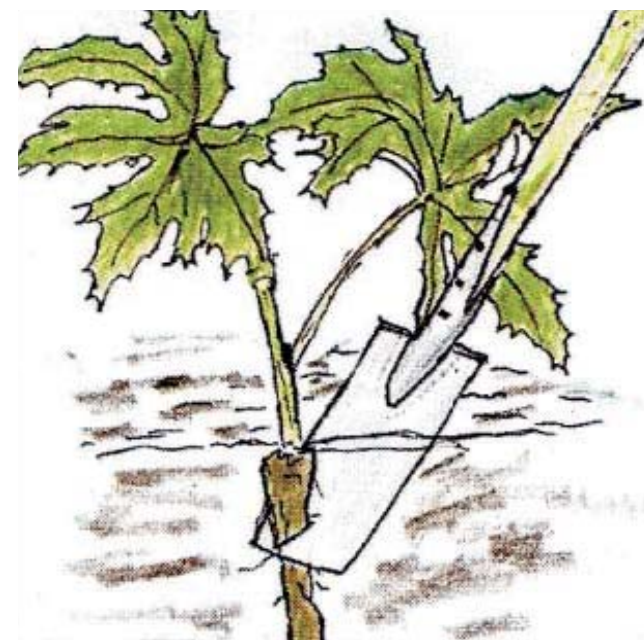
Bekæmpelsesmetoder af kæmpebjørneklo

Bekæmpelsesmetoder	Forekomster		
	Enkelte planter (1-100 individer)	Mellemstore bestande (100-1000 individer)	Store forekomster (> 1000 individer)
Opgravning/ Rodstikning	Anbefales	Noget tidskrævende, men kan anbefales som den sikre metode til bekæmpelse især i blød jord	Meget tidskrævende
Slåning	Kan bruges, Rodstikning giver dog hurtigere resultat	Slåning kan overvejes forud for rodstikning eller græsning	Slåning bør overvejes forud for græsning eller sprøjtning
Græsning	Tidskrævende	Muligheden for græsning bør undersøges	Muligheden for græsning bør undersøges
Skærmpkning	Bør ske hvis man ikke når at fjerne planterne inden frømodning	Bør ske hvis man ikke når at fjerne planterne inden frømodning	Bør ske hvis man ikke når at fjerne planterne inden frømodning
Sprøjtning	Anbefales ikke	Anbefales ikke	Først slåning efterfulgt af påsmøring el. punktsprøjtning

Odder Kommune 2008

Bekæmpelse af Kæmpe-bjørneklo i Odder Kommune

Bekæmpelse af Kæmpebjørneklo

Odder Kommune har vedtaget en indsatsplan, der forpligter både offentlige og private grundejere til at bekæmpe planten. En vellykket bekæmpelse af kæmpebjørneklo kræver konsekvent udførelse og opfølgning.

Udryddelse af planten kræver 7-10 års bekæmpelse, hvor ingen planter får lov til at sprede frø.

Bekæmpelsesmetoder

Rodstikning: I mindre bestande kan man rodstikke planterne ved at overskære dem 10-15 cm under jorden med en spade eller lignende. Udføres arbejdet tidligt på året, hvor planterne er lave, er risikoen for at blive ramt af plantesaft fra snitfladerne minimal.

Slåning: Gentagende slåning udsulter planterne. Desuden forhindrer metoden blomstring og frøsætning, så man undgår yderligere spredning. Slåningen gentages mindst 2-3 gange i løbet af sommeren.

Græsning kan være en effektiv og miljøvenlig metode ved store bestande. Får er bedst på tørre arealer og græsser både store og små planter. Kvæg tåler mere fugtige arealer, men er ikke så glad for de store planter.

Skærmapning kan være en nødløsning, hvis man ikke har nået bekæmpelsen tidligere på sæsonen. Skærmene skal skæres af, efter at planten har blomstret, men før frøene er modne. På det tidspunkt vil planterne normalt dø efter behandlingen, fordi den oplagrede næring er blevet brugt til at producere frø. Frøene kan eftermodne på de afskårne skærme. Det er derfor vigtigt at fjerne de afskårne skærme fra arealet eller brænde dem.

Sprøjtning Brug af glyphosat som findes i Roundup kan være effektivt. Hold afstand til beskyttet natur og vandløb. Sprøjtning kan blive lige så tidskrævende som mekanisk bekæmpelse. Generelt er brug af sprøjtegifte ikke tilladt på brakarealer og nær vandløb, dog er *Roundup BIO* godkendt til anvendelse mod kæmpebjørneklo, indtil 2 m fra vandløb og ved påsmøring af planten helt ud til vandløbet, når du sikrer, at intet drypper i vandet. Læs og følg dog altid anbefalinger på produktet.

Biologi

Kæmpebjørneklo (*Heracleum mantegazzianum*) er en stor, hurtigt voksende skærmpolante, som danner tætte bestande på 2-4 meters højde. Planten er frøspredt og kan findes næsten alle steder, hvor jorden ikke dyrkes. Den trives dog især godt på fugtig, næringsrig bund, og frøspredningen er særlig effektiv langs vandløb, søer og veje.

Nye planter spirer næsten udelukkende om foråret (marts - april). De blomstrende stængler er hule og op til 10 cm tykke ved grunden. Den normale blomstrings-tid er juni til august. Den midterste skærm kan være helt op til 80 cm i diameter, og indeholde mere end 20.000 frø. Frøene kan bevare spireevnen i op til 7 år. Roden, som bliver ca. 50 cm lang, er en grenet pælerod.

Historie

Kæmpebjørneklo blev indført fra Kaukasus til danske botaniske haver i begyndelsen af 1800-tallet som prydblade. I 1960'erne og 1970'erne blev det populært at anvende tørre skærme af Kæmpebjørneklo som pynt i stuen og blev derfor spredt til store dele af landet. Planten er blevet et besværligt landskabsukrudt og er fremhævet på Skov- og Naturstyrelsens liste over invasive plantearter, som bør bekæmpes.

Kæmpebjørneklo er giftig, og kan give alvorlige hudskader. Giftvirkningen skyldes furokumariner der kan fremkalde eksem, når de ramte hudområder udsættes for sollys. Typisk kommer der en stærk rødmen af huden nogle timer efter berøringen. I løbet af dage kan der komme symptomer, med et smertefuldt udslæt af store væskefyldte blærer samt evt. feber.